

DE DRESSCODE VAN WALL STREET

De Wall Street-saga

Wall Street gelooft dat elke ruimte een dresscode heeft.

Het pak. De stropdas. De gepoetste schoenen.

De goedgekeurde taal. De goedgekeurde ambities. De goedgekeurde dromen.

Wat niemand uitlegt, is dat de dresscode nooit is bedacht om macht te herkennen.

Hij is bedacht om erbij horen te herkennen.

Een man in pak zegt tegen de zaal: “Ik ken de regels.”

Een man die zonder pak binnenkomt, stelt een gevaarlijkere vraag: “Wie heeft ze geschreven?”

De meeste carrières worden gebouwd op aanpassing.

Leer de taal. Leer de rituelen. Leer de hiërarchie.

Leer wanneer je moet spreken. Leer wanneer je moet zwijgen.

En noem dat vervolgens dertig jaar lang vrijheid.

Maar elke markt stuit uiteindelijk op een aparte soort.

Iemand die al iets bezit wat de markt niet kan uitgeven.

Identiteit.

Zo iemand wordt moeilijk te sturen. Moeilijk in te delen. Moeilijk te kopen.

Want instellingen onderhandelen met belangen.

Met overtuigingen worstelen ze.

Het verrassende is niet dat Wall Street conformisme beloont.

Het verrassende is hoe vaak conformisme zichzelf voor kracht aanziet.

Echte macht verschijnt wanneer iemand het kostuum niet meer nodig heeft.

Op dat moment verandert de zaal.

Niet omdat de regels verdwenen zijn.

Maar omdat er eindelijk iemand binnenkwam zonder om toestemming te vragen.

Ferdinando Frega
BLADEFREGA
De Wall Street-saga